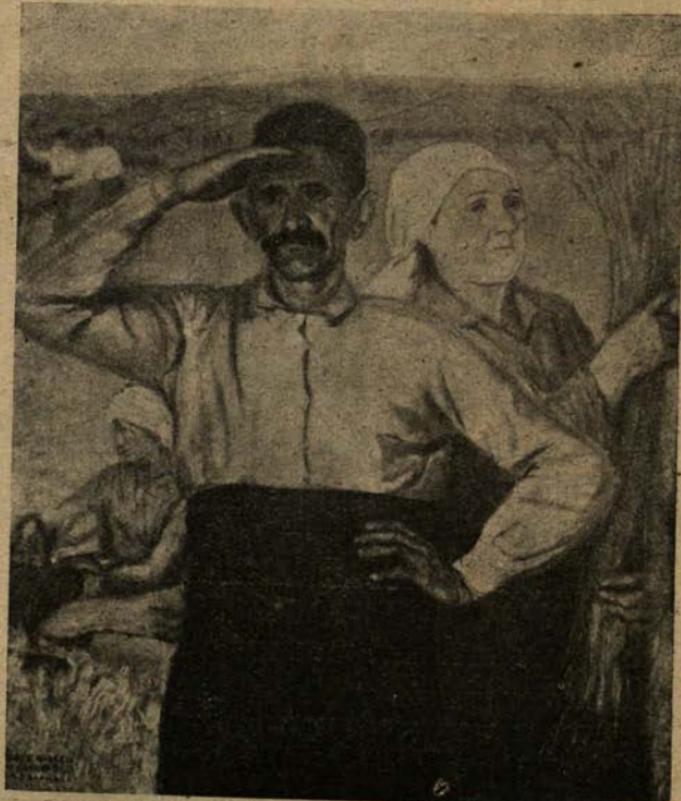

за който се държехъ. Въ тоя мигъ единъ отъ туземците, който бъ по-горе на дървото, използува моето отдръпване и стреля въ тигъра. Куршумътъ изсвири покрай главата ми и ме зашемети. Азъ изгубихъ равновесие и паднахъ отъ дървото. Но заедно съ мене се струпали на тревата и тигърътъ, пронизанъ отъ същия куршумъ; въ зъбите и ноќите си той още стискаше парчета отъ счупения мрежникъ.

Моятъ пазачъ казваше: смърть отъ сполучливъ изстрѣл е най-хубавата смърть; звѣрътъ, който живѣе отъ насилия, трѣбва отъ насилие да загине.

Жетвари

Н. Балкански